

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266437024/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- (k) 1. Reg. 17-5. Ja hver i Becken *Criih* (k) maatt' efter læske gaffe,
 Oc som et hungrigt Barn fast efter Brødet gaffe;
 Hvad gælder Himlens Regn, blef ej saa lidet actod,
 Oc Guds Barmhertighed langt bedre da betracted?
 Vild' hand oc naadelig sin Regn ej temperere,
 Oc den som i et Skriin i Skyen ind-lossere,
 Snart gaml' oc unge Folk ad Stranden maatte flyde,
 Oc inden tiime-rom en Syndflood maatt' udbryde.
- (l) Skyen er
 idel stoore
 Soer. Thi Skyen (l) som du seer, er iidel stoore Strande,
 Opdragen underlig, af fersk' oc salte Vande,
 Som Gud self slutter ind udi sin Haande-Luc,
 Oc fader som en Fugl i bløden Luft omflue,
 Saa den i draabe-tal, naar hand der efter kalder,
 Ofvr Bierg oc dyben Dal, som giennem Soldet falder.
 Slig Guds Almæctigheil med Naaden ofverflødig,
 Er vist, os Adams Born, at acte gandske nødig. (m)
 Vi bør med Hiertens Tak besee den Skik hin bolde,
 Som Gud med Regn oc Sneec i Luften veed at holde.
 Viismanden Syrach gjør det oc ret sindelige,
 Hand om Guds Almanach (n) saa artig veed at siige:
 [78] Nu gjør hand ved sin Kraft de Skyer mørk' oc tykke,
 Saa hagl oc iislag kold, mangfoldig maec nedrycke.
 Nu slaacer hans 'Torden løes, at Jorden der ved runger,
 Ja Klippen haard oc høj, som svage bro-kar gunger,
 Paa hans Befalning good, kør Vinden Sneec tilhaabe,
 Oc med slig selsom Regn opfylder Dal oc Grobc,
 Den er saa skærend-hviid, den Øjet snarlig blænder,
 Oc hvo der stirrer paa, sin egen hand ej kænder.
 Sin rüm som Salt udrøer den Herr' om natte tiide,
 Oc naar som Norden Vind i Landet mon indriide,
 Saa bred den broen gjør, oc Vand til Iis hin kolde,
 Oc svier som med Ild de Skov' oc grønne Volde.
 For sligt skal Herrens Folk den mæctig Skaber priise,
 Naar hand os værlig got af Naade vil beviise.
 Oc kroner Skov' oc Mark med deilig Fruct oc Grøde,
 Med sund oc karsker Luft, gir os vor daglig føde:
- (m) Guds Gier-
 ning er ære
 værd.
- (n) Syrachs
 Almanach
 Cap. 43. 15.
 indtil 27.